

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกาบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว (One Shot Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ สตรีในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 21 – 60 ปี ซึ่ง มีจำนวน 1,626,070 คน (ข้อมูลจากการสำรวจจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย) ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ 50 เขต (ที่มา: กองนโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร, 2541)

เขตการปกครองของกรุงเทพมหานครจำนวน 50 เขต ได้แก่

1. พระนคร	17. บางขุนเทียน	33. ราชเทวี	49. บางบอน
2. คูสิต	18. ภาษีเจริญ	34. ลาดพร้าว	50. บางนา
3. หนองจอก	19. หนองแขม	35. ดลิ่งชัน	
4. บางรัก	20. ราษฎร์บูรณะ	36. บางกอกน้อย	
5. บางเขน	21. บางพลัด	37. หลักสี่	
6. บางกะปิ	22. ดินแดง	38. สายไหม	
7. ปทุมวัน	23. บึงกุ่ม	39. คันนายาว	
8. ป้อมปราบ	24. สาทร	40. สะพานสูง	
9. พระโขนง	25. บางซื่อ	41. วังทองหลาง	
10. มีนบุรี	26. จตุจักร	42. คลองสามวา	
11. ลาดกระบัง	27. บางคอแหลม	43. ้วยขวาง	
12. ขานนาวา	28. ประเวศ	44. คลองสาน	
13. สัมพันธวงศ์	29. คลองเตย	45. บางแค	
14. พญาไท	30. สวนหลวง	46. วัฒนา	
15. ธนบุรี	31. จอมทอง	47. ทวีวัฒนา	
16. บางกอกใหญ่	32. ดอนเมือง	48. ทุ่งครุ	

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้โดยคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537)

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากร

e คือ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้

การวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนกลุ่มประชากร 1,626,070 คน และในการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดความเชื่อถือได้ 95% ระดับความคลาดเคลื่อน 5% อาจแทนสูตรได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,626,070}{1 + 1,626,070 (0.05)^2} \\ &= 399.90 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างไว้ทั้งสิ้น 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

1. คัดเลือกเขตตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเลือกเขตที่จะเป็นตัวแทนของแต่ละเขตจำนวน 17 เขตซึ่งนับเป็น 1 ใน 3 ของจำนวนเขตทั้งหมด 50 เขต ดังนี้

1. คลองเตย	2. บางกะปิ	3. ปทุมวัน	4. พระโขนง
5. ดินแดง	6. ธนบุรี	7. บางกอกใหญ่	8. คลองสาน
9. บางกอกน้อย	10. ลาดพร้าว	11. หลักสี่	12. บางนา
13. พญาไท	14. ห้วยขวาง	15. ราชบุรีบูรณะ	16. พระนคร
17. หนองแขม			

2. เลือกสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งออกเป็นกลุ่ม (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งสตรีวัยทำงานออกเป็น 6 อาชีพ ซึ่งแต่ละอาชีพ ผู้วิจัยจะกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) และแยกเก็บแบบสอบถามตามสัดส่วนของอาชีพของสตรีวัยทำงานที่ปัจจุบันทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาล เอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น (ข้อมูลจากกองคลังข้อมูลและสนเทศสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ) ดังนี้

1. พนักงานบริษัทฯ	จำนวน 150 คน
2. ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	จำนวน 82 คน
3. ผู้ประกอบกิจการส่วนตัว/ ค้าขาย	จำนวน 62 คน
4. รับจ้างทั่วไป/ งานบริการ	จำนวน 60 คน
5. แม่บ้าน	จำนวน 31 คน
6. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ	จำนวน 21 คน

3. แต่ละเขตเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ตามแหล่งชุมชนต่างๆ ในเขตกรุงเทพฯ ที่กำหนดไว้จนครบจำนวนตามต้องการ โดยผู้วิจัยจะมอบหมายให้ผู้ช่วยวิจัยที่ได้รับการฝึกอบรมในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีแล้วเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพฯ ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สถานะภาพสมรส และขนาดของครอบครัว
1. ทักษะคดีที่มีต่อสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทย ของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
5. พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพฯ

ตัวแปรดังกล่าวแจกแจงตามสมมุติฐานได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยจากสื่อประเภทต่างๆของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจากสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน: โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร; สื่อบุคคล ได้แก่ กลุ่มเพื่อน คนในครอบครัวญาติ พนักงานขาย เพื่อนร่วมงาน

ตัวแปรตาม - ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทย

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจากสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน: โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร; สื่อบุคคล ได้แก่ กลุ่มเพื่อน คนในครอบครัวญาติ พนักงานขาย เพื่อนร่วมงาน

ตัวแปรตาม - ทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยจากสื่อประเภทต่างๆของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจากสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน:โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร; สื่อบุคคล ได้แก่ กลุ่มเพื่อน คนในครอบครัวญาติ พนักงานขาย เพื่อนร่วมงาน

ตัวแปรตาม - พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 4: ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และขนาดของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย

ตัวแปรอิสระ - อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ขนาดของครอบครัว สถานภาพสมรสของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม - พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยจากสื่อประเภทต่างๆ และลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย

ตัวแปรอิสระ - ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย ทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยจากสื่อประเภทต่างๆ และลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม - พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลและเกณฑ์ในการให้คะแนนตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1) ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
 ตอนที่ 2) ทักษะคิดที่มีต่อสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
 ตอนที่ 3) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
 ตอนที่ 4) ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
 ตอนที่ 5) พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนน และกำหนดมาตรฐานในการวัดตัวแปรในแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1) ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 อายุ	1.1.1) 20 - 30 ปี
	1.1.2) 31 - 40 ปี
	1.1.3) 41 - 50 ปี
	1.1.4) 51 - 60 ปี

1.2 อาชีพ	1.2.1) ธุรกิจเอกชน / พนักงานบริษัทฯ
	1.2.2) ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
	1.2.3) ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
	1.2.4) รับจ้างทั่วไป / งานบริการ
	1.2.5) ผู้ไม่มีอาชีพ
	1.2.6) แม่บ้าน

1.3 รายได้ส่วนตัวต่อเดือน (รวมรายได้ทุกอย่าง)

- 1.3.1) ต่ำกว่า 5000 บาท
- 1.3.2) 5,001 - 10,000 บาท
- 1.3.3) 10,001 - 20,000 บาท
- 1.3.4) 20,001 - 30,000 บาท
- 1.3.5) 30,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2) ทักษะติดต่อลักษณะที่ดี/ ไม่ดี เหมาะสม/ ไม่เหมาะสม ฯลฯของสินค้าไทยในด้านคุณภาพ รูปแบบ ราคา ใช้คำถามทั้งหมด 14 ข้อ โดยมีข้อความที่กำหนดเป็นตัวชี้วัด การวัดตัวแปรใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ทั้งเชิงบวก (5 4 3 2 1) และเชิงลบ (1 2 3 4 5)

	<u>เชิงบวก</u>	<u>เชิงลบ</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

แล้วนำมากำหนดทักษะติดต่อลักษณะสินค้าไทยได้ดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง	ทักษะดีเชิงลบมาก
1.50 – 2.49	หมายถึง	ทักษะดีเชิงลบ
2.50 – 3.49	หมายถึง	ทักษะดีเป็นกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	ทักษะดีเชิงบวก
4.50 – 5.00	หมายถึง	ทักษะดีเชิงบวกมาก

ตอนที่ 3) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทย จากสื่อต่างๆ

1) การเปิดรับสื่อ

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล มีเกณฑ์การวัดจากความบ่อยครั้งในการเปิดรับและระยะเวลาที่เปิดรับสื่อ โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

1.1) ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

ไม่เปิดรับเลย	1 คะแนน
เดือนละ 1-2 ครั้ง	2 คะแนน
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	3 คะแนน
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	4 คะแนน
ทุกวัน	5 คะแนน

1.2) ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อจากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ

สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อน คนในครอบครัวญาติ พนักงานขาย เพื่อนร่วมงาน

ครั้งละไม่เกิน 15 นาที	1 คะแนน
ครั้งละ 30 นาที - 1 ชั่วโมง	2 คะแนน
ครั้งละ 1 - 2 ชั่วโมง	3 คะแนน
ครั้งละ 2 - 3 ชั่วโมง	4 คะแนน
ครั้งละมากกว่า 3 ชั่วโมง	5 คะแนน

1.3) ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล

ไม่เคยเลย	1 คะแนน
เดือนละ 1 - 2 ครั้ง	2 คะแนน
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	3 คะแนน
สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	4 คะแนน
ทุกวัน	5 คะแนน
อื่นๆ (โปรดระบุ)	6 คะแนน

1.4) ปริมาณข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยที่ได้รับจากสื่อประเภทต่างๆ

ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยมาจำนวน 5 เรื่อง และได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุว่าจะเคยหรือไม่เคยได้รับข่าวสารเรื่องใดบ้างและจากสื่อใด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ไม่เคย 0 คะแนน

เคย 1 คะแนน

ตอนที่ 4) ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสินค้าไทยจำนวน 15 ข้อ และได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ คำตอบที่ผิดเป็น 0 คะแนน และ คำตอบที่ถูกต้องเป็น 1 คะแนน แล้วนำมากำหนดระดับความรู้ในเรื่องสินค้าไทยเป็น 3 ระดับ คือ

มีความรู้สูง	มากกว่า	$X + 0.5 SD$
มีความรู้ปานกลาง	ระหว่าง	$X \pm 0.5 SD$
มีความรู้ต่ำ	น้อยกว่า	$X - 0.5 SD$

คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 15 คะแนน

คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 0 คะแนน

ตอนที่ 5) พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย โดยกำหนดคำถาม ซึ่งมีการกำหนดค่าคะแนนไว้ 5 ระดับ ดังนี้

บ่อยที่สุด	- 5 คะแนน
บ่อยมาก	- 4 คะแนน
พอสมควร	- 3 คะแนน
ไม่บ่อย	- 2 คะแนน
นานๆ ครั้ง	- 1 คะแนน

แล้วนำมากำหนดระดับของการบริโภคสินค้าไทยได้ดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง	บริโภคสินค้าไทยในระดับต่ำที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	บริโภคสินค้าไทยในระดับต่ำ
2.50 – 3.49	หมายถึง	บริโภคสินค้าไทยในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	บริโภคสินค้าไทยในระดับสูง
4.50 – 5.00	หมายถึง	บริโภคสินค้าไทยในระดับสูงที่สุด

ความทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการดังนี้

- 1) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขและเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความเที่ยงตรงและครอบคลุมเรื่องนั้นๆ มาใช้ในการสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำคำตอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำส่วนของคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อลักษณะของสินค้าไทยซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ดังนี้

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2537: 116)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right]$$

เมื่อ α คือ ความเชื่อถือได้

k คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนทุกข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามและนำกลับมาทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง และมีผู้ช่วยวิจัยอีก 4 คน ซึ่งได้ทำการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง เพื่อให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องขอบเขตและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามและสามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยทำการดำเนินการ ดังนี้

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 4 คน จะสุ่มกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ทั้ง 17 เขต โดยนำแบบสอบถามไปติดต่อขอพบเจ้าของสถานประกอบการนักธุรกิจเพื่อขอข้อมูล และฝากแบบสอบถามไว้ประมาณ 3-5 วัน โดยจะมีจดหมายชี้แจงและขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามไว้กับผู้รับเรื่องในเบื้องต้น โดยแลกนามบัตรไว้ให้ติดต่อได้ และคอยประสานงานโทรศัพท์ถึงบุคคลที่ได้นำแบบสอบถามไปฝากไว้หรือรับเรื่องไว้ เพื่อนัดวันรับแบบสอบถามคืน ทั้งนี้ เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 4 สัปดาห์ ตั้งแต่ 1 ก.พ. 2542 ถึง 28 ก.พ. 2542

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการลงรหัส (Coding) แล้วจึงนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์คือ

ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1: พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ทดสอบสมมุติฐานข้อ 2: พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ทดสอบสมมุติฐานข้อ 3: พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ทดสอบสมมุติฐานข้อ 4 : ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย

1) แบบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

นำข้อมูลด้านลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว มาหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลทางประชากร

2) แบบการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

2.1) อายุของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.2) อาชีพของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.3) รายได้ของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.4) ระดับการศึกษาของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.5) ขนาดของครอบครัวของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.6) สถานภาพสมรสของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย ทดสอบหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ทดสอบสมมุติฐานข้อ 5: ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย ทักษะคดีที่มีต่อสินค้าไทย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทย ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครได้

ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย ทักษะคดีที่มีต่อสินค้าไทย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าไทย ลักษณะทางประชากรของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครสามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Multiple Regression เพื่อทดสอบ